



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. An matrimonium fictè contractum sit validum, & ad quid obligetur, qui
fictè contraxit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

morem patriæ explicanda, si dubia sint, seu obscura, certum est, & constat ex *c. Ex literis 7. c. Ex parte 9. h. t.* quamvis alie consuetudines patriæ non serventur *c. 1. h. t.* quæ de solemnitate quidem accidentali matrimonij nonnunquam esse possunt, non autem sunt de substantia matrimonij, de qua disponere non possunt tales privatæ consuetudines, sed jus naturale, vel jura Ecclesiastica, &c.

§. IV.

Virum ad valorem matrimonii contracti à liberis necessarius sit consensus parentum: Et an patria potestas se extendat ad retinendas uxores filiorum?

Respondetur primò, non requiri ad valorem matrimonij à liberis utriusque sexus contracti, consensum parentum, uti constat ex *c. Cum virum 12. De Regularib. & ex Trident. sess. 24. c. 1. De reformat.* cum in illis, quæ ad statum electionem pertinent, sui juris & liber sit quilibet, præsertim ad gravia onera matrimonij in se suscipienda; quamvis negari non debeat, de honestate & decencia esse, in re tam ardua, parentum etiam voluntatem exquirere, quod solum etiam SS. Canones innuunt, qui ita leges Civiles plus fortassis requirentes corrigunt, ut tamen decencie & reverentia erga parentes nihil derogent, dum ad consilium saltem Pareptam audiendum inducunt liberos, sæpius etiam peccaturos, si sine consensu eorum matrimonium ineant.

Ad reddendas autem filijs suas, quas duxerunt uxores, cogi possunt, & debent

Compend. Pirking.

parentes, censuris etiam Ecclesiasticis, si injustè eas retineant. *c. Non est 11. h. t.* quamvis enim per contractum matrimonium non eximantur liberi patriæ potestate, §. *final. Institut. de patria potestate*, non tamen potestati soceri subjiciuntur uxores filiorum, neque patria potestas ad hæc spiritualia se extendit. *c. final. De judiciis in 6.*

SECTIO IV.

De matrimonio ficto, seu simulato, & coacto.

§. I.

An matrimonium fictè contractum sit validum, & ad quid obligetur, qui fictè contraxit?

Quòd matrimonium fictè contractum invalidum sit (quamvis ex parte unius tantum fictio intervenerit) ex defectu consensûs, clarè patet, & desumitur ex *c. Tria nos 26. h. t.* ita tamen, ut in foro nonnunquam exteriore, ubi fictio probari non potest, pro matrimonio valido judicetur, neque credatur afferenti fictionem, in præjudicium alterius; & in foro etiam interno grave peccatum injustitiæ, & sacrilegii taliter fictè contrahens committat, ob deceptam turpiter alteram, cum qua fictè contraxit, & læsam graviter Sacramenti reverentiam, ad quam verus consensûs requiritur. Et hinc fieri etiam potest, ut, cum deceptor aliter damnum personæ illatum, eum qua fictè contraxit, reparare

0000

non

non possit, obligatus maneat ad verè consentiendum, & validè contrahendum, nisi cum alia jam contraxisset vero consensu matrimonium; vel nisi & illa, cum qua fictè contractum est, decepisset fictè contrahentem, cum in tali casu deceptio deceptione compensetur; vel nisi ob inæqualitatem personarum incommoda alia plura, & infelices exitus, &c. timeri ex tali matrimonio possent.

§. II.

An matrimonium ex metu contractum sit validum?

Quod matrimonium ex metu gravi, injustè, & ad extorquendum matrimonium incusso, contractum, nullum sit, saltem de jure positivo Ecclesiastico, ex ut. 40. Lib. 1. Decretal. jam patet, ubi etiam §. 1. dictum, quis metus gravis habeatur, & §. 5. quæ conditiones aliæ requirantur, ut matrimonium gravi metu extortum nullum sit, cum enim matrimonium sit indissolubile, & consequenter semel validè contractum, rescindi non possit, prout possunt alii contractus, ergo, ut consuletur gravem in etum passo, debuit nullam declarari matrimonium, quod metu gravi extortum est. Vide *Auct. Meth. hic, vel in Tit. 40. citat. L. 1. Decretal.* Si tamen metus ille gravis injustè, ab extrinseco, & directè ad obtineandum matrimonium, incussus fuit, prout etiam habetur ex c. *Cum locum 14. & ex c. Veniens 15. h. 1. & ex c. 2. De eo, qui duxit, &c.*

§. III.

An si mulier invita cum alio Matrimonium contraxit, nec in ipsa consentit, valeat Matrimonium alteri postea nuptas. Item an nuptas spontaneam cohabitationem recipiat, & convalescat.

Resp. 1. ex c. *Veniens 15. h. 1. quod si mulier coacta seu invita in matrimonium ducta fuit, & postea aliter posterius hoc matrimonium valeat, prius gravi metu injustè extortum nullum fuerit, nisi per spontaneam cohabitationem metus ille purgatus fuerit, pariterquam secundum matrimonium contractum fuit, de quo mox.*

2. ex c. *Ad id 21. h. 1. quod si matrimonium metu gravi contractum per spontaneam subsequentem cohabitationem utriusque conjugis convalescat, ratificetur, quia talis morae cohabitatio est sufficiens signum spontanei consensûs, postmodum habitus, qui non requirebatur ad valorem matrimonii. Plura tamen adhuc requiruntur, ut cohabitatio talis vim habeat spontanei consensûs in foro externo, primo, scilicet ut sciat ille, qui per cohabitationem vult ratificare censetur matrimonium quoddam matrimonium hoc factum nullum fuisse, ne ex errore tantum, quem irreversibilem putat, cohabitare aliter videtur. Secundò ut cohabitatio talis diuturna moraliter fuerit juxta prudentis patris arbitrium. Tertiò ut omnis causa*